

# Katumus ja anteeksianto

**Muistojae:** *”Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.”*  
(1. Joh. 1:9.)

**Avaintekstit:**

Jes. 61:10;  
Hoos. 6;  
Ap. t. 3:18-20;  
2. Moos. 34:1-10;  
Room. 6:23;  
Matt. 22:1-14.

**L**uvattu maa tuntui kovin kaukaiselta israelilaisille, jotka leiriytyivät pilvipatseen varjossa tasangolla. Mooses oli noussut vuorelle sakean pilven keskelle. Pilvi oli peittänyt vuoren huipun monta päivää aiemmin. Kansa päätteli, että heidän johtajansa oli varmasti jo kuollut, ellei nälkään, niin ehkä vuoren huipulla raivoavaan tuleen. Heidän joukossaan ollut levoton ja kärsimätön sekakansa oli jo valmis siirtymään maitoa ja hunajaa tulvivaan maahan. Vaikka nämä samat ihmiset olivat vain muutama päivä aiemmin tehneet juhlallisen liiton Jumalan kanssa totella häntä, he halusivat jonkin, minkä he voisivat nähdä. Niinpä he kokoontuivat Aaronin teltan ympärille ja vaativat häntä tekemään heille epäjumalan. Peläten omaa turvallisuuttaan Aaron suostui. 2. Moos. 32-34 luumme, miten tämä surullinen kertomus kehittyi.

Tämä on vain yksi Raamatun kertomus, joka opettaa meille katumuksesta ja anteeksiannosta, jotka ovat tämän viikon raamattutunnin teemana. Pidä tämän viikon muistojae mielessäsi, kun käyt läpi kunkin päivän osion. Me teemme kyllä syntiä, mutta ristin ja pelastussuunnitelman ansiosta anteeksianto on aina saatavilla tunnustavalle ja katuvalle syntiselle.

**Tämä tutkistelu on sapatiksi 6.6.2026**

## ELÄMÄN KIIREET

Viikko oli ollut erittäin kiireinen. Vaikka perheen äiti tiesi, että ennen sapattia oli paljon tehtävää, kiireelliset asiat näyttivät menevän tärkeiden asioiden edelle, ja ennen kuin hän ehti huomatakaan, aurinko oli jo laskunut. Perhe nautti yhdessä erityisen perjantai-illan aterian ja piti yhdessä hartauden.

Herätessään sapattiaamuna hän huomasi kylpyhuoneen olevan likainen ja pyyhki sen puhtaaksi. Hänen pieni poikansa oli kastellut vuoteensa, joten hän heitti pojan lakanat pesukoneeseen muiden vaatteiden kanssa. Kun hän valmisti aamiaista, hän tajusi, että lounaalle ei ollut jälkiruokaa, joten hän leipoi nopeasti banaanileipää. Hän huomasi, että hänen miehensä tarvitsi silitetyn paidan kirkkoon, joten hän silitti senkin, laskosti vaatteet valmiiksi ja vei roskat ulos.

Sitten hän tajusi. *On sapatti, jota rakastan muita päiviä enemmän! Silti olen täällä tekemässä kaikkia näitä askareita ja annan niiden viedä huomioni siitä, mistä sapattina on oikeasti kyse – päästä lähemmäksi Jumalaa.*

Hetken hän mielessään perusteli toimiaan – nämä kaikki olivat sellaisia asioita, jotka piti tehdä. Oliko todella niin? Hän tajusi, että hän käyttäytyi kuin Martta, jolla oli ”kädet täynnä työtä vieraita palvellessaan” (Luuk. 10:40), mutta Jeesuksen sanat kaikuvat hänen mielessään: ” – sinä huolehdi ja hätäilet niin monista asioista. Vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois.” (Luuk. 10:41-42.) *Se hyvä osa.* Jeesuksen jalkojen juuressa istuminen siksi, että rakastaa häntä syvästi – ei vain sapattina, vaan joka päivä. Hän ei ollut valinnut sitä tuona aamuna.

Hän rakasti Jumalaa, mutta oli helppo unohtaa, että Jumala oli antanut hänelle sapatin ajan lahjaksi vahvistaakseen heidän keskinäistä suhdettaan. Kyyneleet valuiivat hänen silmistään, kun hän seiso hiljaisessa keittiössä.

Tämän esimerkin tarkoituksena ei ole keskittyä siihen, mitä meidän pitäisi tai ei pitäisi tehdä sapattina. On tärkeää huomata asiat, jotka heikentävät tai rikkovat suhdettamme Jumalaan. Kun tunnemme sydämessämme synnin ja erossa oleminen tuskan ja huudamme Jeesusta avuksemme, hän on hyvin lähellä (Ps. 53:3). Vuodatetun verensä tahrimisissa käsissään hän kannattelee valkoista viittaa. Hän näkee katumuksen kyyneleemme ja ottaa pois likaiset vaatteemme. Sitten hän käärii meidät puhtaaseen vanhurskauden viittaansa. Hänen puhtautensa peittää syntimme – kokonaan ja täydellisesti. Voimme pestä viittamme hänen veressään (Ilm. 7:14).

**Kuinka Jes. 64:5; Sak. 3:4 ja Jes. 61:10 kertovat meille tästä tärkeästä totuudesta Kristuksen vanhurskudesta? Miksi meidän on aina pidettävä kiinni siitä, mitä näissä teksteissä luvataan?**

## **PYHÄN HENGEN KEHOTUKSET**

Kun mies mietti etäisyyttä itsensä ja vaimonsa välillä, hän tiesi olleensa väärässä. Hän oli ollut epäystävällinen ja ankara sekä sanonut asioita, joita hän katui. Silti hänen seuraava ajatuksensa oli: *Eikö hän ansainnutkin sen, ainakin vähän?*

Onko tämä ajattelutapa sinulle tuttu? On helppoa siirtyä katumuksesta ajatustemme ja tekojemme oikeuttamiseen. Ei ole aina helppoa sanoa ”anteeksi”, kun olemme tehneet väärin, mutta se on kuitenkin välttämätöntä minkä tahansa suhteen uudelleenrakentamiseksi tai vahvistamiseksi.

Sama pätee meihin ja Jumalaan. Pyhä Henki muistuttaa meitä usein tekemistämme synneistä. Nämä muistutukset koskettavat sydäntämme, mutta on helppoa torjua tuo hiljainen ääni, kun perustelemme, miksi toimimme tietyllä tavalla. Yksi Pyhän Hengen tehtävistä on ”osoittaa maailmalle todeksi synnin” (Joh. 16:7-8, RK 2012). Mikä uskomaton Jumalan antama lahja (Luuk. 11:13), sillä kuinka me tarvitsemme tällaista vakuuttelua korjataksemme etäisyyden, joka voi hiiptä Jumala-suhteeseemme!

**Lue Hoos. 6. Mitä erityistä huomaat tässä siitä, miten Jumala kuvaa itseään kehottaessaan meitä tekemään parannuksen?**

---

Mieti Pyhän Hengen osaa prosessissa, jossa meidät kiinnitetään takaisin viinipuuhun (Joh. 15:4). ”Usein suremme sitä, että pahat tekemme tuovat epämiellyttäviä seurauksia meille itsellemme, mutta tämä ei ole katumusta. Todellinen synnin-suru on Pyhän Hengen työn tulos. Henki paljastaa sellaisen sydämen kiittämättömyyden, joka on ylenkatsonut ja mureduttanut Vapahtajan, ja vie meidät katuvina ristin juurelle. Jokaisella synnillämme ristiinnaulitsemme Jeesuksen uudelleen – – suremme syntejä, jotka ovat tuottaneet hänelle tuskaa. Tällainen murhe johtaa synnin hylkäämiseen.” (4AO 255.)

Totuus on, että emme voi kasvaa Jumala-suhteessamme, kun tahallaan valitsemamme ja rakastamamme synnit ovat meidän ja Jumalan välissä. Emme voi olla täydellisiä, mutta voimme – ja meidän pitäisi – katua syntejämme, kun Pyhä Henki tuo ne mieleemme (Ef. 4:30).

**Milloin kuulit viimeksi nuhteen tai kehotuksen tehdä parannuksen? Miten reagoit siihen? Vietä nyt hetki rukouksessa ja pyydä Jumalaa pehmentämään sydämesi sekä avaamaan korvasi kuulemaan tällä viikolla hänen äänensä hänen sanassaan.**

## **TODELLINEN KATUMUS**

Sekulaarinen maailma pommittaa meitä viesteillä itsenäisyydestä, hemmottelusta ja oman itsen ylentämisestä – päinvastoin kuin miten Jumala kutsuu palvelemaan ja olemaan kärsivällisiä (Matt. 5:5). On mielenkiintoista, että Johannes Kastajan Raamatussa mainitut ensimmäiset sanat ovat samankaltaiset Jeesuksen käyttämien sanojen kanssa. Johannes sanoi: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!” (Matt. 3:2.) Jeesus sanoi: ”Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma.” (Mark. 1:14–15; ks. myös Luuk. 24:46–47.) Sekä Jeesus että Johannes kehottivat kuulijoitaan kääntymään, koska taivasten valtakunta oli lähellä. Voisiko olla niin, että tämä sama viesti on yhtä merkityksellinen meille nykyään?

**Lue Ap. t. 3:18-20. Miksi kääntyminen on niin tärkeää hengellisen kasvun prosessissa? Mikä on ”virvoituksen” aika?**

Jumalan hyvyys johtaa meidät kääntymykseen (Room. 2:4). Kääntymykseen kuuluu kaksi vaihetta: (1) vilpitiön suru syntiemme vuoksi ja (2) rehellinen päätös luopua synnistä. Raamatussa katumus liittyy lähes aina anteeksiantoon. Me kadumme vilpittömästi, ja Jumala antaa anteeksi. Se on niin yksinkertaista (1. Joh. 1:9; Ilm. 3:19). ”Ei Herra vitkastele täyttäessään lupaustaan, vaikka hän joidenkin mielestä on myöhässä. Päinvastoin: hän on kärsivällinen teitä kohtaan, koska ei halua kenenkään tuhoutuvan vaan tahtoo, että kaikki kääntyisivät.” (2. Piet. 3:9.) Kun valmistaudumme henkilökohtaisesti Jeesuksen toista tulemistä varten, Jumala antaa meille aikaa korjata suhteemme häneen.

Jeesus kärsi, kuoli ja nousi kuolleista, jotta kun me käännymme, hänen armonsa voi tehdä ihmeen elämässämme. Toisin kuin maailma, joka sanoo meidän olevan hyviä juuri sellaisina kuin olemme, Jumala pyytää meitä kääntymään hänen puoleensa (Ap. t. 20:21). Hän pyytää meitä antamaan itsemme täysin hänen käsiinsä, jotta hän voi karsia ja muovata luonnettamme hänen kaltaisekseen, jotta voimme todistaa hänestä (Joh. 15:2, 8). Silloin me kasvamme ja tuotamme hedelmää, jossa näkyy se, että olemme kääntyneet (Matt. 3:8).

”Katumus ei ole todellista, ellei se saa aikaan uudistusta. Kristuksen vanhurskaus ei ole vaippa, jolla tunnustamatomat ja hylkäämättömät synnit voidaan peittää, vaan se on elämän periaate, joka muuttaa luonteen ja hallitsee käytöstä.” (5AO 106.)

## ARMO RIITTÄÄ

Kun tunnemme syntiemme painon ja annamme Pyhän Hengen johdattaa meidät ristin juurelle, meidän tulisi pyytää anteeksiantoa Jumalalta tietäen, että "[a]nteeksiantava ja laupias on Herra. Hän on kärsivällinen ja hänen armonsa on suuri." (Ps. 103:8.) Samalla tavoin lausui Jumala itse (2. Moos. 34:6), kun hänen valitsemansa kansa oli murehduttanut hänet.

### Lue 2. Moos. 34:1-10. Mikä tärkeä totuus löytyy tästä?

Se, että Herra on laupias, anteeksiantava, kärsivällinen ja hänen hyvyytensä on suuri, on myös syy siihen, miksi Jeesus kuoli ristillä - jotta suhteemme Jumalaan voisi jälleen olla oikea.

Kun olemme valmiita tiedostamaan ja tunnustamaan syntimme, sanomme: *"Oi Herra, tässä olen taas, ole minulle syntiselle armollinen"* (ks. Luuk. 18:13). Silloin Jeesus - joka on jo ennen kuin huudamme häntä, Pyhän Hengen kanssa työskennellyt meissä ja puolestamme - näkee taakan ja ottaa sen meiltä. Taakkamme otetaan pois Golgatalla, ja Jeesus on todellakin hyvin lähellä, kun tulemme hänen luokseen. Jo ennen tätä hän hyvänä paimenena etsii meitä, seisoo ovella ja kolkuttaa (Ilm. 3:20). Älkäämme siis olko kaukana rististä, katsomassa Jumalaa etäältä. Juoskaamme Jeesuksen luo ja vaihtakaamme syntimme ja taakkamme hänen vanhurskautensa (Sak. 3:4).

**Lue seuraavat jakeet rauhassa. Kirjoita omin sanoin muistiin, mitä ne kertovat sinulle Jumalan armosta sinua kohtaan:**

**"Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme."** (Room. 6:23.)

**"Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi. Niin kuin synti on hallinnut ja vienyt kuolemaan, niin on armo hallitseva ja johtava ikuisen elämään, koska Herramme Jeesus Kristus on lahjoittanut meille vanhurskauden."** (Room. 5:20-21.)

**"Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä."** (Room. 5:8.)

## **KAIKKEIN KALLEIM- MAT HÄÄVAAT- TEET**

Hienot vaatteet määrittelevät liian usein sen, ketkä ovat rikkaita maallisten standardien mukaan. Jotkut sanovat: "Pukeudun näin ilmaistakseni, kuka olen." Taivaassa kuitenkin kaikki muu paitsi meidän suhteemme katoavat (Matt. 6:19-21). Henkilökohtaisen identiteettimme tulisi olla kätkettynä Jeesukseen ja hänen täydelliseen vanhurskauden vaatteeseensa.

**Lue Matt. 22:1-14 sisältämä vertaus, jonka Jeesus kertoi selittääkseen tätä. Minkä sanoman löydät tästä vertauksesta?**

Jeesus kutsui miestä, jolla ei ollut häävaatteita, "ystäväksi", ja vaikka mies ei vastannut, heillä oli varmasti jonkinlainen suhde keskenään. Mies tiesi varmasti häävaatteesta, mutta oli päättänyt olla pukeutumatta siihen. Jeesuksen luonne on täydellinen ja tahraton, ja hän tarjoaa tämän meille: hääpuvun, joka on "hohtavan valkea pellavapuku" (Ilm. 19:8), jossa ei ole "tahrata, ryppyä tai virhettä" (Ef. 5:27).

Valkoinen pellavapuku "on Kristuksen vanhurskaus, hänen oma tahraton luonteensa, joka uskon kautta annetaan kaikille, jotka ottavat hänet vastaan omaksi henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen." (KV 229-230.)

Aadam ja Eeva olivat pukeutuneet valoon ennen kuin he tekivät syntiä; sen jälkeen he huomasivat olevansa alastomia (1. Moos. 3:7). Tämän jälkeen Jumala korvasi Aadamin ja Eevan itse viikunanlehdistä tekemän vaateen eläinten nahoisista tehdyillä. Heidän vaatteensa valmistaminen vaati uhraamisen. Samalla tavalla me hyväksymme Jeesuksen uhrin ottamalla vastaan hänen vanhurskauden vaatteensa. "Alastomina ja häpeissään he koettivat taivaallisten vaatteiden sijalle sitoa yhteen viikunapuun lehtiä verhoon. - - Ihminen ei pysty keksimään mitään menettämänsä viattomuuden vaiipan tilalle. Niillä, jotka istuvat Karitsan ja enkelien seurassa Karitsan hääateriaalla, ei voi olla yllään mitään viikunalehtiverhoa eikä mitään tämän maailman vaateetusta.

Vain Kristuksen itsensä hankkima asu voi tehdä meidät soveliaiksi astumaan Jumalan eteen. Tämän asun, hänen oman vanhurskautensa vaateen, Kristus on pukeva jokaisen katuvaan, uskovan sielun ylle." (KV 230.)

**Pohdi tätä: Meidän tulisi päivittäin pukeutua Jeesuksen vanhurskauden vaatteeseen. Mitä se todella tarkoittaa, ja miten voimme tehdä sen?**

**KERTAUS**

**Lisäaineistoa:** Raamattu käyttää usein maatalouteen liittyviä vertauskuvia kuvaamaan hengellistä tilaamme. Hoos. 10:12 on yksi esimerkki, joka kuvaa hyvin sitä, mitä olemme käsitelleet tällä viikolla:

”Kylväkää oikeudenmukaisuutta,  
korjatkaa uskollisuutta!  
Raivatkaa itsellenne uudispelto!  
Nyt on aika etsiä minua, Herra,  
minä tulen varmasti  
ja annan teille siunauksen sateen.”

Me kylvämme, korjaamme sadon, raivaamme kovan maan ja etsimme Jumalaa päästäksemme häntä lähelle. Sydämemme maaperää on valmistettava ja on valmistauduttava sateen (Pyhän Hengen) saapumiseen. Jumala voi antaa meille halun valmistella maaperän, mutta viime kädessä Jumala-suhde on kumppanuutta (ks. Fil. 2:12-13). Meidän on käännettävä katsemme häneen, kurkotettava häntä kohti ja riipputtava hänessä kiinni. Sitten hän tekee meissä työtä ja pitää lopusta huolen.

Yksi hieno esimerkki siitä, mitä Jumalasta kiinni pitäminen tarkoittaa, löytyy näistä jakeista: ”Te olette omin silmin nähneet, mitä Herra teki Baal-Peorissa. Herra, teidän Jumalanne, hävitti teidän keskuudestanne kaikki, jotka lankesivat siellä Baalin palvojiksi. Mutta te, jotka pysyitte Herralle uskollisina, olette kaikki elossa vielä tänäkin päivänä.” (5. Moos. 4:3-4.)

**Keskustelunaiheita:**

1. ”Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.” (Matt. 6:13.) Jeesus opetti nimenomaan opetuslapsiaan rukoilemaan tällä tavalla, mutta pidämmekö tämän ajatuksen mielessämme päivittäisissä rukouksissamme? Kuinka säännöllisesti rukoilet suojelua kiusauksilta ja synniltä?
2. Kuinka selittäisit ei-kristitylle tai uudelle uskovalle, mikä on Kristuksen vanhurskauden vaate, tuo arvokas lahja?
3. Miten Kristuksen vanhurskauden vaate liittyy pyhäkköä koskevaan sanomaan, joka kaikkienensa kertoo Jumalan anteeksiannosta ja katuvan syntisen puhdistamisesta? Kuinka hyvin ymmärrät tämän sanoman kauneuden ja rikkauden?